

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Jeg må derfor anbefale spørgeren at foretage en grundig gennemlæsning af mine tidligere besvarelser til udvalget, og dette gælder også med hensyn til påstanden om, at en udsættelse af bygningen af motorvejen i 4 spor vil vise sig at medføre en fordyrelse. Jeg har givet udvalget udførlige oplysninger om kapitalværdien af anlægsomkostningerne ved forskellige anlægsalternativer for strækningen Rise Hjarup-Skovby, og jeg henviser spørgeren til at studere disse oplysninger.

Til slut vil jeg gerne sige, at den »såkaldte musketer-ed« i afsnit VII i aftalen af 16. august 1976 naturligvis ikke binder noget parti i motorvejsspørgsmålet i Sønderjylland. Her må det være afgørende, at man ikke på et forkert grundlag søger at genoptage en sag, der netop er afgjort af folketinget efter en grundig behandling.

Af *Arentoft* (FP) til ministeren for skatter og afgifter (24/8 76):

»Vil ministeren undersøge muligheden for, at falske spillemærker, spændskiver, blikstykker o. lign., som indkastes i morskabsautomater, kan fratrækkes ved opgørelse af omsætningen, før der foretages beregning af momsafgift og eventuel skat?«

(Spm. nr. 751).

Begrundelse.

Falske mønter, spændskiver af forskellig art er ved at blive et større og større problem for ejere af morskabsautomater. Når hertil kommer, at falske mønter giver direkte tab, hvoraf der oven i købet skal betales momsafgift og eventuel skat, bliver det helt galt.

Derfor bør det overvejes, om beløb i falske spillemønter bør kunne fratrækkes, således at disse ikke »momses«. Falske mønter fjernes jo ved tømning af automaterne og vil kunne fremlægges for toldvæsenet ved opgørelse. Desværre er det jo ikke således, at momsen af de falske mønter kan betales med spændskiver og falske mønter.

Med mit spørgsmål ønsker jeg derfor kort og godt belyst, om ministeren rent administrativt har mulighed for at bøde på disse urimelige forhold.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (1/9 76):

Jeg kan svare bekræftende på, at spørgsmålet om, hvorvidt falske spillemærker m. v. kan

fradrages ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning, vil blive taget op. I en sag, der lige er rejst over for ministeriet for skatter og afgifter om afgiftsberegningen for spilleautomater, indgår netop spørgsmålet om falske spillemærker m. v. Muligheden for at fradrage falske spillemærker m. v. ved opgørelse af indkomstskattegrundlaget vil ligeledes blive undersøgt. Jeg vil drage omsorg for, at resultatet til sin tid bliver offentliggjort.

Af *Hanne Reintoft* (DKP) til justitsministeren (24/8 76):

»Vil ministeren – uden at tage stilling til Haderslev-affæren – oplyse, hvilke myndigheder der kan forlange udskrift af rigsregistraturoplysninger, og hvornår politiet er bemyndiget til på egen hånd at tage initiativ til udlevering af disse oplysninger?«

(Spm. nr. 752).

Justitsminister *Orle Møllers* svar (1/9 76):

De almindelige regler om offentlige myndigheders adgang til at rekvirere oplysninger i form af straffeattester eller andre oplysninger om straffeforfølgninger findes i justitsministeriets cirkulære nr. 273 af 5. december 1962 om strafferegistre og kriminalstatistik §§ 18–28. Cirkulæret er optaget i Ministerialtidende 1962, side 549. Senere ændringer af cirkulæret er optaget i Ministerialtidende 1967, side 371, 1968, side 658, og 1974, side 223.

I forbindelse med ovennævnte cirkulære bestemte justitsministeriet i skrivelse af 21. april 1964 til rigspolitechefen, i hvilket omfang rigsregistraturen kan meddele oplysninger til andre end politi, anklagemyndighed og straffuldbyrrende myndigheder her i landet. Det er i skrivelsen anført, at oplysninger kan indhentes af andre ministerier, militære myndigheder, folketingets ombudsmand, luftfartsdirektoratet, departementet for told- og forbrugsafgifter, 3. revisionsdepartement, arvebiologisk institut, kriminalistisk institut ved Københavns universitet, kriminologisk institut ved Århus universitet og Københavns magistrats 3. afdeling samt visse udenlandske myndigheder, hovedsagelig politi, anklagemyndighed og domstole. Endelig har direktoratet for vejtransport ved justitsministeriets skrivelse af 26. september 1975 fået adgang til at indhente oplysninger.

Omfanget af de oplysninger, de pågældende myndigheder kan indhente, varierer fra myndighed til myndighed, ligesom der i de fleste